

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. I.**, bytom D zastúpeného JUDr. D, proti žalovanej **S, P BB**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. januára 2007, č.k. 23S/238/2006-37, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. januára 2007, č.k. 23S/238/2006-37, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie vo veci zastavil s tým, že po právoplatnosti tohto uznesenia bude vec postúpená príslušnému orgánu – S,P BB a zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Zastavenie konania odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozhodnutia len „O.s.p.“) a to s poukazom na skutočnosť, že po oboznámení sa s obsahom spisu zistil, že vec nespadá do právomoci súdov a o obnove konania má rozhodnúť S,P BB podľa § 222 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozhodnutia len „zák.č. 461/2003 Z.z.“) ako organizačná zložka S, ktorá vo veci rozhodla v poslednom stupni. Proti rozhodnutiu je prípustné odvolanie, odkladný účinok má len rozhodnutie o povolení alebo nariadení obnovy, ak sa napadnuté rozhodnutie nevykonalo. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. Odôvodnil ho v podstate tým, že na krajský súd sa obrátil s návrhom potom, čo žalovaná odmietla jeho podaniu o povolenie obnovy konania vyhovieť. Žalobca mal za to, že žalovaná už o jeho návrhu rozhodla listom 15. marca 2006, ktorý nemal náležitosti rozhodnutia, ale obsahoval stanovisko žalovanej jeho podaniu o povolenie obnovy nevyhovieť. Podľa názoru žalobcu v ďalšom mal vo veci konať a rozhodnúť o jeho návrhu súd. Poukázal na nesprávne právne závery krajského súdu z vykonaného dokazovania, pretože rozhodnutie žalovanej, ktorá už o nepovolení obnovy konania rozhodla, nebolo zrušené a v prípade právoplatnosti napadnutého uznesenia, pokiaľ by vec bola opätovne postúpená na rozhodnutie žalovanej, táto by už o veci

rozhodovať nemohla. Z uvedeného dôvodu sa žalobca domnieval, že o jeho návrhu má rozhodnúť súd, pretože jedine takéto rozhodnutie mu môže zabezpečiť ochranu pre nesprávnymi rozhodnutiami správnych orgánov a spravodlivé posúdenie veci bez možnosti vylúčenia relevantných dôkazov. Z uvedených dôvodov žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/238/2006 zo 16. januára 2007 (zrušil? - v odvolaní neuvedené) a v konaní pokračoval.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Z podkladov súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou z 5. mája 2006 na súde domáhal „určenia povinnosti obnovy správneho konania podľa zák.č. 71/67 Zb. o správnom konaní v znení zák.č. 212/02 Z.z. a zák.č. 527/03 Z.z. (v úplnom znení zák.č. 138/2004 Z.z.) vo veci žalovanej skončenej rozhodnutím č. 700-2140006004-GC04/04-5 z 1. júla 2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť 13. augusta 2007.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy.

S poukazom na citované zákonné ustanovenie odvolací súd konštatuje, že v správnom súdnictve nie je daná právomoc súdov rozhodovať o žalobnom petite, ktorý obsahovala predmetná žaloba. Vzhľadom na túto skutočnosť krajský súd rozhodol správne, keď dospel k záveru, že konanie v tejto veci je potrebné podľa § 104 ods. 1 O.s.p. zastaviť. Čo sa však týka ďalšieho postupu správnych orgánov v predmetnej veci, odvolací súd, na rozdiel od súdu prvého stupňa, konštatuje nasledovné.

Podľa § 210 ods. 1 písm. l/ zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozhodnutia len „zák.č. 461/2003 Z.z.“) organizačné zložky S vydávajú rozhodnutie o povolení obnovy konania alebo o nariadení obnovy konania.

Podľa § 214 proti rozhodnutiu organizačnej zložky S má účastník konania právo podať odvolanie, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak sa účastník konania nevzdal odvolania písomne alebo ústne do zápisnice.

Podľa § 222 ods. 5 veta prvá cit. zákona, proti rozhodnutiu o obnove nedávkového konania možno podať odvolanie.

V posudzovanej veci bolo v prvom rade potrebné vysporiadať sa so skutočnosťou, či oznámenie žalovanej z 15. marca 2006 - ktorým formou listu oznámila žalobcovi, že jeho návrhu o povolenia obnovy konania nevyhovuje - možno považovať za rozhodnutie.

Odvolačí súd sa v tomto smere stotožnil s právnou argumentáciou právnej zástupkyne žalobcu a zaujal stanovisko, že napriek skutočnosti, že uvedené oznámenie neobsahovalo náležitosti rozhodnutia v zmysle § 209 ods. 2,3,4,5,6 zák.č. 461/2003 Z.z., vzhľadom na jeho obsah, dotýkajúci sa priamo práv a povinností žalobcu, za rozhodnutie možno považovať. V predmetnej veci preto boli dané podmienky pre postup žalobcu v zmysle § 222 ods. 5 cit. zákona, čo znamenalo, že žalobca mal možnosť podať proti oznámeniu žalovanej odvolanie.

Podľa § 215 ods. 1 cit. zákona odvolanie sa podáva na organizačnej zložke S, ktorá napadnuté rozhodnutie vydala.

Odvolanie možno podať do 30 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia (§ 215 ods. 2 cit. zákona).

Včasnosť podania odvolania v predmetnej veci bolo potrebné posudzovať podľa § 215 ods. 3 cit. zákona, v zmysle ktorého **odvolanie je podané včas** a riadne aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty uvedenej v ods. 2 alebo na nepríslušnej organizačnej zložke S preto, ak sa účastník konania riadil nesprávnym poučením, alebo preto, že **nebol poučený vôbec**. V tomto prípade možno podať odvolanie do troch mesiacov odo dňa oznámenia účastníkovi konania.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolačí súd konštatuje, že podanie žalobcu na súd (osobne podané 10. mája 2006), ktorým sa domáhal obnovy konania, vzhľadom na okolnosti prípadu a nesprávny procesný postup zo strany žalovaného správneho orgánu, je potrebné považovať za včas podané odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu žalovanej z 15. marca 2006 (žalobcovi doručené 10. apríla 2006).

Podľa § 217 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. organizačná zložka S, ktorá napadnuté rozhodnutie vydala, môže o odvolaní sama rozhodnúť, ak odvolaniu v plnom rozsahu vyhovie a ak sa rozhodnutie netýka iného účastníka ako účastníka konania, ktorý sa odvolal alebo ak s tým ostatní účastníci konania súhlasia.

Podľa § 217 ods. 2 cit. zákona ak o odvolaní nerozhodne organizačná zložka S, ktorá napadnuté rozhodnutie vydala, predloží odvolanie spolu s výsledkami doplneného konania a so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu najskôr do 30 dní odo dňa, keď mu odvolanie došlo.

V ďalšom konaní bude preto povinnosťou žalovanej zachovať zákonný postup v zmysle citovaného ustanovenia § 217 ods. 1,2 cit. zákona, t.j. naložiť s odvolaním žalobcu v rámci autoremedúry alebo postúpiť odvolanie nadriadenému orgánu za účelom rozhodnutia o odvolaní.

Odvolačí súd s poukazom na uvedené dôvody napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolačí súd rozhodol podľa §§ 246c, 224 ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 31. januára 2008

**Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová